

Poštovane dame i gospodo,

Poštovani potpredsjedniče Hrvatskog sabora, gosp. Radin

Poštovani predsjedniče saborskog Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, gosp. Pupovac,

....

Drage kolege i prijatelji,

Dozvolite mi da vas sve skupa pozdravim i da vam svima skupa od srca čestitam Međunarodni dan ljudskih prava.

Dan kojim obilježavamo usvajanje najsnažnijeg instrumenta zaštite ljudskih prava u povijesti čovječanstva - Opće deklaracije o ljudskim pravima - koja ove godine slavi veliku 75 obljetnicu.

Podsjećanje na vrijednosti i načela Opće deklaracije o ljudskim pravima, ali i vremena u kojem je nastala čini se, ne samo važim nego i potrebnim.

Naime, danas se sve češće čini da smo svi skupa zaboravili da je Opća deklaracija o ljudskim pravima nastala na temelju znanja, stečenog krvavim i bolnim iskustvom, da nepoštivanje i zanemarivanje ljudskih prava rezultira barbarskim postupcima koji vrijeđaju savjest čovječanstva, kao i da je nastala s težnjom

izgradnje svijeta u kojem se takva barbarstva neće iznova i iznova ponavljati.

Rekao bih da svijet u kojem budućim pokoljenjima nismo u mogućnosti ostaviti zalog čovječnosti koji nam je svima skupa ponudila i kroz vladavinu prava oživotvorila Opća deklaracija o ljudskim pravima – i nije svijet kojem bismo se kao razumna bića mogli radovati.

Baš danas kada smo više nego ikad svjesni kršenja ljudskih prava,

važno je podsjetiti da su ljudska prava univerzalna u svome sadržaju. Jednako vrijede za sve ljude. Ona su neotuđiva i nerazdvojiva, ne mogu se darovati niti oduzeti, niti poništiti. Nitko ih niti jednom ljudskom biću ne može ukinuti.

Ona su i nedjeljiva, međusobno povezana i ovisna.

Kao netko tko se ljudskim pravima bavi cijeli svoj profesionalni život, kao i većina vas ovdje prisutnih – mogu prihvatiti naše ljudske slabosti i nesavršenosti, mogu prihvatiti da vrijednostima Opće deklaracije stremimo uz kontinuirano otkrivanje područja u kojima moramo raditi više ili ostvariti veći napredak kako bi smo

dosegli apsolut standarda kojeg nam je Opća deklaracija postavila,

ali ne mogu prihvatiti stagnaciju, derogaciju ili izobličenje vrijednosti koje su nam pisci Opće deklaracije ostavili u nasljedstvo.

Baš zato, današnje smo događanje posvetili ne samo obljetnici Opće deklaracije već i 25-toj godišnjici usvajanja UN-ove Deklaracije o braniteljima ljudskih prava čija uloga jest briga o kontinuiranom razvoju prema apsolutu kojem svi trebamo težiti.

Branitelji ljudskih prava, pojedinci i organizacije civilnog društva, koji se kritički osvrću, progovaraju i zagovaraju kao i svi oni koji direktnim radom s ljudima dovode ljudska prava u naše domove – nedjeljiv su dio društva o kojem su tvorci Opće deklaracije o ljudskim pravima sanjali.

Ponosan sam što svojim radom i radom djelatnika Ureda mogu sudjelovati u ispunjavanju obveza Republike Hrvatske spram branitelja ljudskih prava te aktivno doprinijeti zaštiti i osiguranju uvjeta potrebnih za nesmetan rad upravo braniteljskih organizacija.

Dragi uzvanici, drage kolegice i kolege, dragi prijatelji
započeo sam ovo obraćanje podsjećajući na strahote iz kojih je
Opća deklaracija o ljudskim pravima nastala i koje nikada ne
smijemo zaboraviti, ali želja mi je da s današnje konferencije
izađete u prazničkom raspoloženju, kako i dolikuje ovoj
obljetnici, ali i našim zajedničkim naporima na ostvarenju
ciljeva Opće deklaracije o ljudskim pravima.

Nadam se da će sve ono što će danas prezentirati moji suradnici
i ja kao i naši cijenjeni gosti – usprkos svim izazovima kojih
smo svjesni, vratiti svima nama vjeru u uporan rad i u ljude
ujedinjene oko ideje.

Jer konačno, da završim ovoga puta parafrazirajući Eleanor
Roosevelt, prvu predsjednicu Komisije UNa za ljudska prava i
jednu od ključnih osoba u izradi Opće deklaracije o ljudskim
pravima:

*Budućnost pripada onima koji vjeruju u ljepotu svojih snova, a
moj tim i ja od svojih tvrdoglavo ne odustajemo.*

Štoviše, iskreno se nadamo da ćete kao i svih ovih godina,
jednakom upornošću i strašću podržati našu strast.